

JVS

Jihočeský vodárenský svaz

SDRUŽENÍ OBCÍ A MĚST - DODAVATEL PITNÉ VODY PRO 350 TISÍC OBYVATEL

Jde o problém, který za nás nikdo nevyřeší.

Antonín Princ, ředitel JVS
ROZHOVOR str. 3

JVS info 5

Informační zpravodaj

www.jvs.cz

Ročník III. / Prosinec 2010

JVS si bude provozovat vodárenskou soustavu

Jihočeský vodárenský svaz bude novým provozovatelem Vodárenské soustavy jižní Čechy. Stane se tak nejpozději do konce března 2011 a firma, jejímž vlastníkem jsou jihočeské obce, zde nahradí akciovou společností ČEVAK. Rozhodnout o tom ale ještě musí valná hromada JVS, svolaná na...

České Budějovice

Společnost ČEVAK (dříve Vodovody a kanalizace Jižní Čechy) tuto klíčovou páteřní vodárenskou síť provozovala od ledna 2008 a smlouvu měla až do roku 2018. Její provozování se pro ní ale stalo neekonomické, ztrátové, a proto se firma rozhodla požádat Jihočeský vodárenský svaz o ukončení uzavřené smlouvy dohodou. Představenstvo a dozorčí rada JVS po řadě jednání a analýz nakonec s návrhem souhlasily a rozhodly, že Jihočeský vodárenský svaz, jako vlastník vodárenské soustavy, nebude vypisovat další výběrové řízení, ale o provozování se postará sám. „Nenaplnila se naše očekávání, spojená se stabilizací a růstem odběru vody z vodárenské

soustavy. Naopak v důsledku ekonomické krize dochází k jejímu dalšímu výraznému poklesu. Nechceme-li oslabit naši schopnost korektně plnit i své další závazky, je pro nás provozování vodárenské soustavy za stávajících podmínek neudržitelné,“ vysvětluje Jiří Heřman, generální ředitel ČEVAK. Vlastníkem Vodárenské sou-

stavy jižní Čechy, jejíž majetek přesahuje sedm miliard korun, je Jihočeský vodárenský svaz. Ze soustavy odebírá pitnou vodu 142 měst a obcí, v nichž žije na 380 tisíc Jihočechů.

„Za dané situace je pro nás nejdůležitější udržet stabilitu soustavy. A to jak stabilitu provozní, tak ceny prodávané vody, včetně provozu ve městech a obcích které ČEVAK provozuje. Proto jsme se rozhodli vyhovět žádosti provozovatele a ukončit smlouvu dohodou. V tomto případě nehodláme vypisovat výběrové řízení, které by mohlo trvat rok i déle, a rozhodli se začít

ji provozovat sami. Síly i odborníky z části máme a další převzeme od společnosti ČEVAK,“ říká Antonín Princ, ředitel Jihočeského vodárenského svazu.

Obě zainteresované společnosti v září podepsaly Memorandum o ukončení platnosti smlouvy, v němž jsou stanoveny zásady a základní podmínky, za nichž smlouva skončí a provozování přejde na vodárenský svaz. Vzhledem k náročnosti je časová hranice stanovena na dobu od 31. 12. 2010 do 31. 3. 2011. Memorandum mimo jiné předpokládá, že společnost ČEVAK se bude i další tři roky,

až do konce roku 2013, podílet na stabilním odběru pitné vody z vodárenské soustavy. To má zajistit její bezproblémový provoz v tomto přechodném období.

„Jsme si jisti, že domácnosti i firmy, které pitnou vodu z naší soustavy odebírají, tuto změnu nezaznamenají, protože jejich dodavatel, jímž je vždy některá provozovatelská firma, se nemění,“ uvedl Antonín Princ. Ten zároveň potvrdil, že Jihočeský vodárenský svaz vlastní firmu, která by vstoupila na trh a ucházela se o provozování vodohospodářských majetků měst a obcí, zakládat nehodlá.

Z této „továrny na pitnou vodu“ v Plavu u Českých Budějovic se zásobuje na 380 tisíc obyvatel Jihočeského kraje.

Klíčové liniové stavby na severu Písecka dostaly zelenou

České Budějovice, Písek

Dlouho zamýšlené prodloužení severní větve Vodárenské soustavy Jižní Čechy do severních částí Písecka dostaly od představenstva Jihočeského vodárenského svazu zelenou. Přípravné práce

se tak mohly rozběhnout naplno. Realizovat by se měly po etapách během let 2010 až 2014.

Dlouhodobý investiční plán počítá především se zásobováním obcí z vodojemu Sedlice, na který by se měly postupně napojit obce na trase Mirovice, Mirovice, Čimelice.

První etapa, zahrnující výstavbu 8 kilometrů dlouhého vodovodu Sedlice - Mirovice, by pak měla začít už v příštím roce. Konkrétně se má týkat obcí Lom, Škvořetice a Mirovice a vyjít by měla na zhruba 42 milionů korun.

Nyní je s projektanty projednáno trasování, připravují se smlou-

vy s majiteli dotčených pozemků o věcných břemenech a je požádáno o vydání územních rozhodnutí. Do konce letošního roku má pak být rovněž připraven projekt pro stavební povolení. To by mohlo být vydáno v květnu příštího roku a po výběru zhotovitele by vlastní stavební práce

měly začít na podzim 2011. Dokončení stavby se předpokládá v říjnu 2012. Druhá etapa zahrnuje výstavbu vodovodu Mirovice - Čimelice - Mirovice dlouhého 13,5 kilometrů a vodojemu v Čimelcích a její stavební náklady mají činit 95 milionů korun.

(Pokračování na str. 3)

Black-out plavské úpravně už nehrozí. Má náhradní energetický zdroj

Úpravna vody Plav, z níž do jihočeských domácností odtéká zpracovaná surová voda z římovské přehrady, má vlastní náhradní zdroj elektrické energie. Ten jí umožňuje, aby v případě přerušení dodávek elektřiny, ať už kvůli přírodní pohromě nebo technickým příčinám, bez přerušení dál zásobovala své zákazníky pitnou vodou.

Plav

„Kdo si vzpomene na povodně v roce 2002 a obrovskou lagunu, v níž stály i sloupy elektrického vedení, kterou u plavské úpravně vytvořila rozlité řeka Malše, pochopí, proč jsme do tohoto zařízení investovali. Jde o jednoznačné posílení bezpečnosti provozu této pro jižní Čechy

klíčové úpravně vody,“ říká Antonín Princ, ředitel Jihočeského vodárenského svazu. Ten investici za 20 milionů korun, jako vlastník Vodárenské soustavy jižní Čechy, financoval.

O výrobu „nouzové“ elektřiny se zde starají dva naftové agregáty - první, vysokonapěťový, má výkon 1,25 MW, druhý nízkonapěťový pak 0,56 MW. Zdejší podzemní zásob-

ník nafty je bez jakéhokoliv doplnění udrží v provozu zhruba 2,5 dne. A po doplnění naftou pak samozřejmě déle.

K umístění agregátů se využil objekt bývalých usměrňovačů napětí pro vysokonapěťová čerpadla vody.

Úpravna vody Plav, dokončená v roce 1982, tak má poprvé ve své poměrně krátké historii „pojistku“ proti případnému black-outu, jak se říká nečekaným rozsáhlým výpadkům energetické sítě, které čas od času dokážou zaskočit i vyspělé země.

Jihočeský vodárenský svaz v úpravně už řadu let investuje do její modernizace a zkvalitnění technologií. To pak přímo ovlivňuje kvalitu >vyráběné< pitné vody. Tato investice svazu umožní, abych ji za každé, třeba i nepříznivé, situace dostal k lidem.

O výrobu „nouzové“ elektřiny se v případě potřeby postarají dva naftové agregáty - jeden vysokonapěťový s výkonem 1,25 MW a druhý nízkonapěťový s výkonem 0,56 MW. O jejich pravidelné testování se stará Zdeněk Pekárek.

EDITORIAL

Na prahu nové éry

Jihočeský vodárenský svaz stojí na prahu nové éry. Do konce března převzeme provozování své vlastní Vodárenské soustavy jižní Čechy, kterou zatím provozuje akciová společnost ČEVAK. Ta však z ekonomických důvodů provozovatelskou smlouvu vypověděla. Bezsporu to bude to největší změna v jeho dosavadní šestnáctileté historii. Přibude několik desítek provozních zaměstnanců a ze svazu bude plnohodnotná „výrobní“ firma se vším všudy. I když jeho poslání, jak připomíná ředitel Antonín Princ v rozhovoru na třetí straně, se jinak nemění. Dochází k tomu v době, kdy v řadě jihočeských obcí a měst, se po nedávných komunálních volbách změnilo na další čtyři roky rozložení sil a do čela radnic a obecních úřadů přišli noví starostové. Proto je toto číslo firemního zpravodaje Jihočeského vodárenského svazu trochu atypické. Vedle aktualit a dalších nových informací, které nastaly od posledního vydání, v něm prostor věnujeme také představení samotného vodárenského svazu a jeho vodárenské soustavy. A také, jak už je od počátku vydávání zpravodaje zvykem, píšeme o zkušenostech obcí s řešením jejich vodohospodářských problémů. Takže příjemné čtení.

PF 2011

Příjemné prožití vánočních svátků, šťastný nový rok, mnoho pracovních a osobních úspěchů přeje vedení

Vodárenská soustava měří přes 380 kilometrů a stále roste

Vodárenská soustava jižní Čechy se rozkládá na většině území Jihočeského kraje, kromě pohraniční části s Rakouskem a Německem. Jejím základem je přehradní nádrž Římov na řece Malši, z níž surová voda teče potrubím do Úpravny vody Plav. Ta je schopna vyrobít až 1400 litrů za sekundu. Její současný výkon je zhruba 600 litrů za sekundu. Pro rozvoj většiny území kraje tak dnes soustava představuje stabilizující prvek, o který se lze spolehlivě opřít.

České Budějovice

Stavba vodárenské nádrže Římov a vodárenského zařízení s centrální Úpravnou vody Plav začala v roce 1973. Stavba nádrže skončila v létě 1978, kdy začalo její napouštění. Stavba úpravny vody, v níž provoz začal v listopadu 1981, pak pokračovala až do roku 1982.

V polovině 80. let, po napojení na tehdejší distribuční systém, tyto zdroje zásobovaly pitnou vodou celou českobudějovickou aglomeraci. Výstavba nového distribučního systému pak začala ve druhé polovině osmdesátých let.

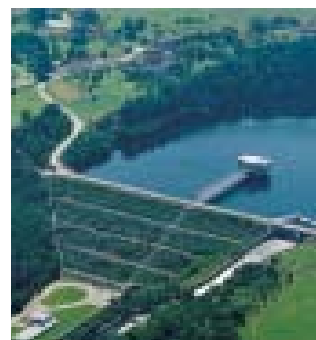

Úpravna vody Plav

Z úpravny Plav se postupně na jih, sever i severozápad začaly rozvíjet dálkové vodárenské řady směrem na Temelín, Prachatice, Tábor, Strakonice, Písek a Jindřichův Hradec. Prostřednictvím páteřních řadů tedy propojuje všechna okresní

města. Na počátku třetího tisíciletí pak byly položeny řady do Blatné, Kaplice a Lomnice nad Lužnicí.

Dnes má soustava přes 380 kilometrů vodovodních potrubí, řadu čerpacích stanic a vodojemů, včetně dvou záložních úpravny vody v Prachaticích a v Táboře, a je rozhodující vodo hospodářskou stavbou na jihu Čech. Letos z ní pitnou vodu odebírá 142 měst a obcí se zhruba 380 tisíci obyvateli. Celkový odběr vody se v roce 2009 pohyboval kolem 17,5 miliard m³. To jsou asi dvě třetiny pitné vody, která se v kraji ročně spotřebuje.

Vodní nádrž Římov

Majitelem vodní nádrže Římov je státní podnik Povodí Vltavy, vodárenskou část soustavy pak vlastní Jihočeský vodárenský svaz, který její rozsah, jak informujeme i na titulní straně, stále rozšiřuje. Nyní hlavně směrem na Písecko a Třeboňsko.

Fond podpory investic pomohl už mnoha menším obcím

Jihočeský vodárenský svaz pro své členy, s výjimkou bývalých okresních měst, zřídil v roce 1997 Fond podpory investic, jímž od té doby „protekl“ přes 110 milionů korun. Zvláště pro řadu malých sídel jde o vítanou možnost, jak se poměrně rychle formou bezúročných půjček dostat k prostředkům potřebným na vybudování či opravu místní vodo hospodářské infrastruktury. Pravidla pro tvorbu zdrojů a čerpání upravují stanovky JVS a z nich vycházející Statut Fondu podpory investic, schválený představenstvem svazu. Prostředky k poskytování půjček tvoří pravidelný příděl tří procent z výnosů neodělitelného majetku JVS (nájemného z vodárenské soustavy) a úhrn přijatých splátek již poskytnutých půjček. Ročně jde zhruba o 12 milionů korun. Tato částka se dál zvyšuje o případné nevyčerpané prostředky minulých let.

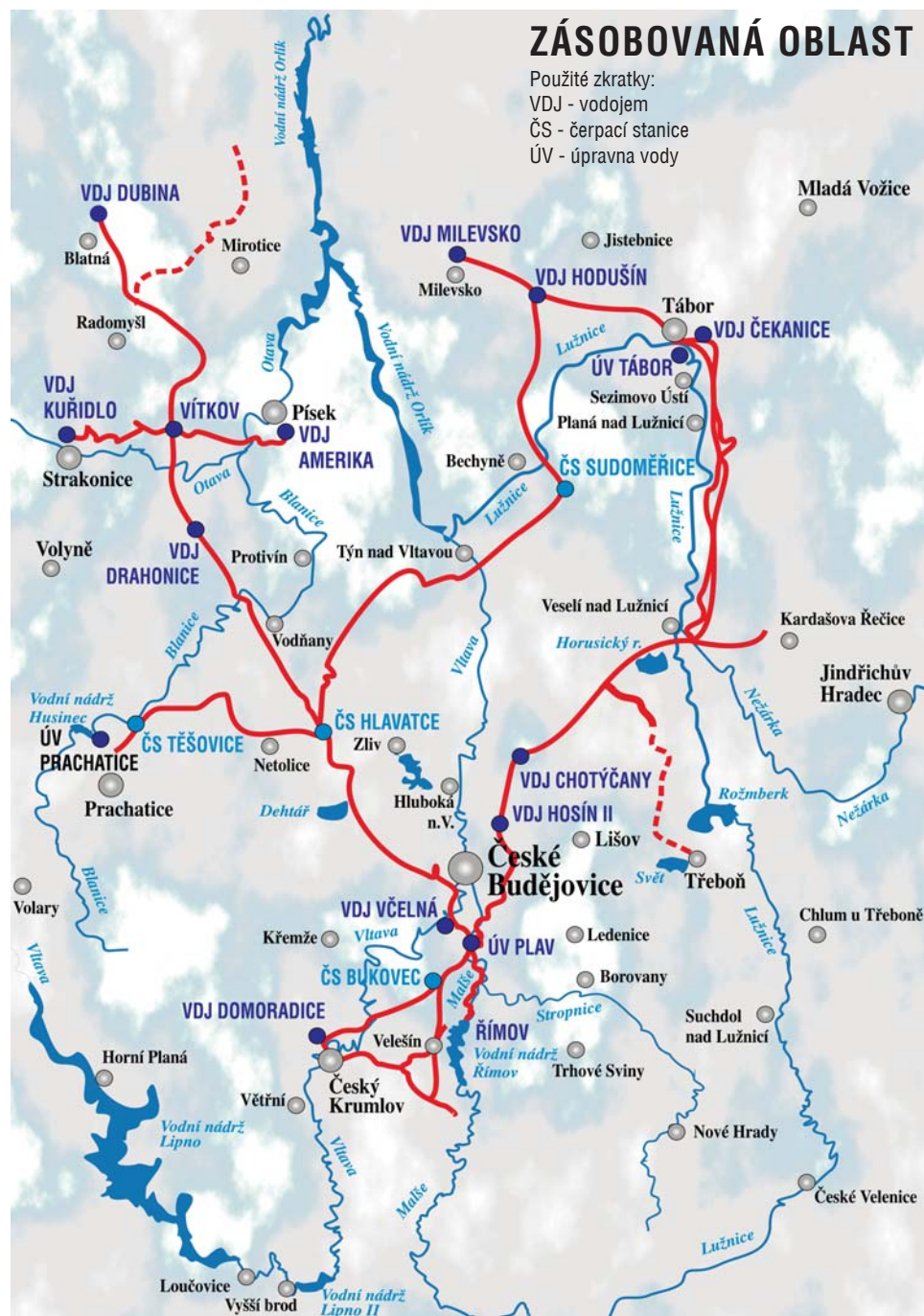
O poskytnutí půjčky rozhoduje představenstvo na základě žádosti obce. Půjčka je bezúročná, s dobou splatnosti až 10 roků. Jedné obci může být poskytnu-

ta ve výši až 30 procent z ročního disponibilního objemu prostředků pro půjčky, tedy zhruba 5 milionů korun.

V nedávné minulosti je například získaly obce a města Kunžak, Strunkovice nad Blanicí, Staňkov, Rudolfov, Lenora, Lišov, Budeč, Husinec, Hoštice, Včelná, Mirovice, Vodňany, Kardašova Řečice, Zlatá Koruna, Větřní, Slavonice nebo Přešovice.

Tři základní větve rozvádějí vodu po celém Jihočeském kraji

Jihočeský vodárenský svaz se stal během let silnou společností

Jihočeský vodárenský svaz vznikl v červnu 1993 a je sdružením právnických osob - měst a obcí Jihočeského kraje. Tehdy jich u jeho založení bylo 168. Dnes má svaz už 250 členů, z nichž je 249 obcí. Zbylým členem je od roku 2001 Regionální rozvojová agentura (RERA). Počet členských obcí se v poslední době každoročně o několik dalších zvyšuje. To svědčí o důvěře místních samospráv, řešících vodo hospodářské problémy svých obcí, v činnosti svazu. I díky tomu jeho význam a postavení svazu tak stále roste.

Co se však nemění, je jeho základní poslání - to je od počátku stejné: zajistit správu a provoz zařízení, sloužících k výrobě a zásobování pitnou vodou a odvádění a čištění odpadních vod.

Jihočeský vodárenský svaz vznikl v rámci privatizace státního podniku JiVaK, který zajišťoval výrobu a dodávku pitné vody a odvádění a čištění v oblasti v jižních Čechách do roku 1994. Podle privatizačního projektu byl vodo hospodářský infrastrukturní majetek, tedy úpravny vody, dálkové vodovodní řady, vodojemy a čerpací stanice a vodovodní síť, převeden do vlastnictví sdružení měst a obcí, případně přímo městem a obcím.

Provozovatelský majetek byl vložen do akciové společnosti. Vodovody a kanalizace Jižní Čechy.

Majetek, který slouží společně více obcím, byl označen jako majetek nedělitelný a jeho vydání není možné. Jedná

Co je JVS

se zejména o systém zásobování pitnou vodou - Vodárenskou soustavu jižní Čechy (VSJČ). Činnost Jihočeského vodárenského svazu se řídí platnými stanovami. Jejich plné znění je k dispozici na www.jvs.cz. Stanovy upravují mimo jiné práva a povinnosti jednotlivých členů, poměr jejich hlasů, způsob jed-

nání a pravomoci jednotlivých orgánů společnosti.

Hlasovací práva jsou rozdělena mezi 249 členských obcí. Každá má jeden základní hlas a další hlasy za každé celé dva tisíce registrovaných voličů. Vrcholným orgánem svazu je valná hromada členů. Statutárními orgány jsou dozorčí rada, složená ze zástupců menších měst a představenstvo, složené ze zástupců okresů Jihočeského kraje a ředitele svazu.

Nosným majetkem svazu je Vodárenská soustava jižní Čechy. Ta zahrnuje 3 úpravny vody (Plav, Tábor, Prachatice), 17 čerpacích stanic, 35 vodojemů, zhruba 380 kilometrů hlavních řadů DN 300 - 1400 mm a na 120 kilometrů vedlejších řadů DN 100 - 300 mm.

Účetní hodnota majetku JVS na vodárenské soustavě je v pořizovací hodnotě 2,1 miliardy Kč. Podle ocenění v Plánu financování obnovy je hodnota majetku 6,2 miliardy Kč. Svaz je také vlastníkem infrastrukturního majetku obcí, které jej ponechaly v jeho správě v hodnotě podle Plánu obnovy 176 milionů Kč

Kdo je kdo

Statutárními orgány Jihočeského vodárenského svazu, volenými valnou hromadou, jsou dozorčí rada, která je složená ze zástupců menších měst, a představenstvo. Jeho členy jsou zástupci „okresů“ Jihočeského kraje a ředitel svazu.

Představenstvo:

Antonín Princ,
předseda

Juraj Thoma,
místopředseda,
zástupce okresu
České Budějovice

Josef Hosergr,
místopředseda, zástupce okresu
Strakonice

Robin Schinko,
zástupce okr. Český Krumlov

Alfred Němec,
zástupce okresu
Jindřichův Hradec

Zdeněk Rubeš,
zástupce okresu Prachatice

Jaroslav Zvěřina,
zástupce okresu Tábor
Miroslav Sládek,
zástupce okresu Písek

Dozorčí rada:

Pavel Vondryš,
předseda,
zástupce okresu Strakonice

Stanislav Malík,
místopředseda,
zástupce okresu Č. Budějovice

Zástupci okresu České Budějovice:

František Rytíř, Václav Fučík

Zástupci okresu Český Krumlov:

Václav Kozyrev, Milan Štindl, Jiří Kubík

Zástupci okresu Jindřichův Hradec:

Zdeněk Mráz, Petr Nekut, Pavel Habr

Zástupci okresu Písek:

Ladislav Vondrák, Roman Čarek, Michal Polanecký

Zástupci okresu Prachatice:

Luděk Friedberger, Oldřich Petrášek, Karel Matějka

Zástupci okresu Tábor:

Jiří Šimánek, Blanka Řezáčová, Bedřich Beneš

Zástupci okresu Strakonice:

Václav Heřman, Karel Vlasák

Výkonný management:

Antonín Princ,
ředitel

Vladimír Fürth,
náměstek pro provoz

Miroslav Král,
náměstek pro ekonomiku

Antonín Princ, ředitel Jihočeského vodárenského svazu před valnou hromadou říká:

Jde o problém, který za nás nikdo nevyřeší. Tak k tomu i přistupujeme

Valná hromada Jihočeského vodárenského svazu bude v ... (měsíc) ... rozhodovat o způsobu ukončení spolupráce se společností Čevak a dalším provozování Vodárenské soustavy jižní Čechy. Právě o těchto aktuálních tématech hovoříme s ředitelem Jihočeského vodárenského svazu Antonínem Princem.

Proč představenstvo a dozorčí rada předkládají návrh jít vlastní cestou a nepustili se do nového tendru na výběr provozovatele?

Při řešení této situace ani není jiná možnost. Smlouva, která existuje, není provozovatelem vypověditelná, pokud k tomu nejsou přímo ve smlouvě přesně vyjmenované důvody. Ty nenastaly a ani z naší strany nepředpokládáme, že by měly nastat. Nemáme proto šanci vypsat nové výběrové řízení, protože nedochází k výpovědi ze smlouvy. Navíc nejsem sám, kdo je k výběrovým řízením skeptický. Ať už podle zákona o zadávání veřejných zakázek nebo podle koncesního zákona. Trh provozovatelů je v republice nastaven a nabídky, ceny i služby bývají srovnatelné. Jsme přesvědčeni, že náš vodohospodářský majetek, který sto procentně patří našemu svazu, tedy členským obcím a měštům, dovedeme provozovat stejně, ne-li lépe. O tom, že by tendr zabral nejspíš další dva roky ani nemluví.

Ozývaly se i hlasy, zda by se vůči Čevaku nemělo postupovat razantněji. Určitě jste je také zaznamenal.

Samozřejmě, vždyť se téma probíralo i na představenstvu a dozorčí radě. Ale členové obou orgánů se nakonec shodli, že by to k ničemu nebylo. Pravda, provozovatel nám sdělil, že v určité chvíli za schválených podmínek, které nabídl do soutěže, a v níž si je i vysoutěžil, není schopen soustavu provozovat, ale my chceme zabránit tomu, aby nenastal stav, kdy smlouvu opravdu přestane plnit. To by bylo nepřijatelné pro kohokoliv z nás. Vždyť máme přes 380 tisíc zákazníků. Nedovedu si představit podstupovat nějaká rizika. Soudní spory tedy nic neřeší. Součástí dohody o ukončení platnosti provozovatelé smlouvy je tedy také ujednání o odstupu ve prospěch JVS ve vazbě na stabilizaci odběru vody ze soustavy.

Jistě nějaké legislativní nástroje, jako třeba nařízená služba, existují, ale mnohem lepší je spolupracovat, hledat řešení a nedestabilizovat vodárenský trh v kraji. To by za jistých okolností mohlo nastat. Kdybychom si vyhlásili válku, sotva bychom nacházeli nějaká řešení. Tak to prostě je.

Překvapilo vás rozhodnutí Čevaku? Nebo jste už měl indicii, že k němu může dojít?

Když jsme před několika lety formulovali zadání veřejné zakázky, vycházeli jsme ze znalosti předchozího desetiletého provozování. Z toho, jaká je únosná cena vody, jaký je náš pohled na vodohospodářskou soustavu a kolik bude potřeba investic. Z toho vyšel bezpečný trojúhelník s konkrétními třemi čísly. Ty jsme posléze promítli z pohledu příštích deseti let do zadávacích podmínek. Prostě šlo o prostředky do obnovy, oprav a rekonstrukcí a rozvoje vodárenské soustavy za takovou a takovou cenu vody předané. Uchazečům jsme nechali prostor na indexaci vývoje ceny vody a splátky nájemného. Pro všechny šlo o stejné zadání. Tehdejší VaK Jižní Čechy přišel s nabídkou, která, jak někdo na představenstvu tehdy řekl, se neodmítá. Nabízené nájemné předčilo naše vlastní očekávání.

Proč nelze uzavírat dodatky?

Chtěli jsme předejít tomu, co jsme znali z předchozí smlouvy, kdy provozovatel přicházel rok co rok se zprávou, jak vypadají ekonomické parametry, kde je problém, a vše chtěl smluvně upravit. Proto jsme tentokrát stanovili nejvyšší a nejnižší limit a dali prostor soutěžícím firmám, aby se samy mohly podílet na rozvoji soustavy tím, že kolik pitné vody vyrobí a prodají navíc, bude pouze jejich zisk. Tahle strategie se však v případě Čevak nenaplnila. Pokračuje navíc zapojování místních vodárenských zdro-

jů, které obce berou jako určitou vyváženost proti soustavě. Všichni vědí, že jedno bez druhého nemůže existovat, stejně jako vědí, že místní zdroje potřeby drtivě většiny obcí nepokryjí a že vodárenská soustava bude existovat jen tehdy, když se z ní bude voda odebírat. Tohle všechno si možná provozovatel ne plně uvědomil a ne plně pracoval na tom, aby se ze soustavy odebralo co nejvíce pitné vody. Podlehl „městským“ pohledům a v té chvíli mu to přestalo ekonomicky vycházet. Postup spočívající v dodatku smlouvy, který by snižoval vysoutěžené nájemné je nemožný, v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách a není ani v zájmu JVS.

Zvládne Jihočeský vodárenský svaz provozování tak velké vodárenské soustavy?

Popravdě je třeba říct, že o vlastním provozování vodárenské soustavy jsme poprvé začali uvažovat už před třemi lety, když se připravoval poslední tendr. Už tehdy jsme se tím zabývali. Nyní jsme proto celkem dobře věděli, co nás čeká. I proto členové představenstva a dozorčí rady JVS nakonec tento model po důkladném zvážení schválili.

Jde o problém, který za nás nikdo nevyřeší. A tak k tomu i přistupujeme. Starostové a jimi řízené obce a města mají dost starostí a nějaké další jim nechceme přidávat ne-

bo je dokonce přenášet na jejich bedra.

Jak se Jihočeský vodárenský svaz změní? Jak bude vypadat po roce 2011?

Dosud jsme se starali o soustavu jako správce, který zodpovídá za majetek. Nyní budeme i provozovatelem se všemi důsledky. Budeme se starat o obchod, výrobu a distribuci vody. Teď pracujeme na tom, abychom měli v rukách všechny nástroje, právní, smluvní, kontrolní, které jsou k takovému provozování nezbytné. Budeme prostě osobou zodpovědnou. I když máte pravdu. Jihočeský vodárenský svaz před a po roce 2011 bude vypadat jinak, i když jeho statut a poslání se nezmění.

Už víte, jaká bude nová struktura svazu?

Předpokládáme, že svaz, v němž zatím pracovalo třináct lidí, se rozšíří o dalších 55 zaměstnanců. Téměř všichni by měli přijít z Čevaku, pokud budou chtít. To pak změní i naše organizační schéma. O tom hodně diskutujeme, protože chceme, aby všechny pracovní pozice byly maximálně efektivní. Zřejmě ale je, že manažerský tým se rozšíří o náměstků pro provoz soustavy. Ten bude mít ještě samostatnou organizační strukturu, protože v továrně na výrobu pitné vody pro většinu Jihočeského kraje to ani jinak být nemůže.

Témat k řešení je ale hodně. Personalistika, ekonomická agenda, pracovní právní záležitosti, bezpečnost práce... Je zřejmé, že některé činnosti si budeme najímat, jiné si budeme chtít dělat sami. Je to prostě historický zlom. I ve vlastním chápání toho, co Jihočeský vodárenský svaz je.

Nezvažovali jste založení dceřiné provozovatelé společnosti?

Jenom krátce a to ještě jen v počátcích. Rychle jsme ale tento směr upustili. Logičtější a hlavně transparentnější nám vyšlo přidat nové činnosti přímo ke svazu.

Končící smlouva svazu zajišťovala desítky milionů korun z pronájmu, které posléze mířily do rozvoje a modernizace soustavy. Nepřijde nyní svaz op tyto peníze?

Sice se změní struktura příjmů, ale nemyslím si, že by se zásadně změnila jejich velikost. O zlevnění vody předané rozhodně neuvažujeme. I když nepochybně se zvláště v počátcích celá záležitost projeví, protože budeme potřebovat vstupní kapitál. Jak jsme zažili tři bohatá, tučná léta, potkají nás teď dva, tři „chudší“ roky, během nichž budeme opatrní v investicích, protože našim jediným zdrojem příjmu budou platby za prodanou vodu. Budeme vytvářet rezervy, ale dlouhodobý investiční plán ohrozit nechceme. Do něho patří třeba liniové stavby, roz-

šiřující vodárenskou soustavu na sever část Písecka nebo dál na Třeboňsko. Svaz je tu pro obce a na základě jejich požadavků a požadavků svazků obcí, potýkajících se s nedostatkem pitné vody, expanduje.

Zachová svaz rovněž mezi obcemi populární Fond rozvoje investic nebo nevrátí příspěvky obcím na připojení k vodárenské soustavě?

Ani zde by se nemělo nic měnit, protože Fond podpory investic žije už svým vlastním životem a splátky z úvěrů pokrývají jeho potřebu. Nyní je v něm už přes 100 milionů korun, včetně svazových příspěvků z ročního hospodaření. A to samé by mělo platit také o nevrátěných příspěvcích na připojení obcí k jihočeské vodárenské soustavě, protože jak už jsem říkal, máme zájem na tom, aby se počet na ní napojených obcí zvyšoval. Současných 141 obcí a měst proto není rozhodně konečný počet.

Změní se tedy podnikatelské zaměření svazu?

Nezmění. Jen se rozšíří. Důkazem budiž i stanovy Jihočeského vodárenského svazu, které se nemění. V této souvislosti si dokonce myslím, že můžeme mít schůdnější cestu k získávání peněz z evropských grantů a dotací, protože o ně budeme nově žádat už sami jako vlastníky, bez účasti provozovatele se zahraničním kapitálem. Takové posuzování žádostí je mnohem snazší.

Nepřemýšlíte o tom stát se za této situace i provozovatelem obecních vodohospodářských majetků?

Takhle nepřemýšlíme. My budeme tím, kdo vyrábí a dodává pitnou vodu našim členským obcím a měštům prostřednictvím jejich smluvních provozovatelů. Nic víc.

Jaké tedy bude mít svaz ambice?

Bezproblémově a spolehlivě provozovat jihočeskou vodárenskou soustavu a starat se, podobně jako dosud, o její rozvoj. To pak obcím a měštům umožní jejich další rozvoj. Pitná voda je strategickou surovinou, i když v Česku o tom leckdo v těchto souvislostech zatím nepřemýšlí, protože jí zde zatím máme ve směs dostatek.

Dlouho zamýšlené liniové stavby na severu Písecka dostaly zelenou

(Dokončení ze str. 1)

Vedle Čimelic, Rakovic a Mirovic, se v této etapě na jihočeskou vodárenskou soustavu napojí ještě Horosedly a po dobudování odboček rovněž Nerestce, Lety a Krsice, výhledově pak Králova Lhota a Orlík nad Vltavou.

Připravený harmonogram předpokládá projednání trasy

a vydání územního rozhodnutí ještě do konce letošního roku. V tom příštím pak bude dokončen projekt pro stavební povolení, které by mohlo být vydáno do září 2011. Po výběru zhotovitele stavby by vlastní stavební práce měly začít v březnu 2012.

Také na Strakonicko...

„Zelenou“ představenstvo JVS dalo rovněž výstavbě šestikilo-

metrového vodovodu z Podolí, na který by se na Strakonicku napojily obce Osek a Radomyšl. Spolu s nimi by se na trase napojily rovněž obce Jemnice, Velká Turná a Malá Turná. Cena díla se má pohybovat kolem 25 milionů korun. Projekt pro stavební povolení má být dokončen do března 2011 a po jeho vydání a výběru zhotovitele mají stavební prá-

ce začít v listopadu 2011. Dokončeny mají být v říjnu 2012. Zhoršující se kvalita spodních vod a zvyšující se dusičnany byly důvodem, proč chce napojení na jihočeskou vodárenskou soustavu také Osek. Ten v současné době vodu upravuje, ale do budoucna chce obec kvůli svému rozvoji zabezpečit kvalitní vodu. Osek má nyní kolem 700 obyvatel.

... a Třeboňsko

Jihočeský vodárenský svaz zároveň připravuje II. etapu zásobování Třeboňska pitnou vodou z římovské přehrady. Vodovodní řad má vést ze Záblatí do zamýšleného vododjemu v Dunajovická Hora (10,4 km) a odtud pak ještě šest kilometrů do Třeboně. Na vodárenskou soustavu by se tak napojily obce Smržov,

Dunajovická Hora a Třeboň.

Po propojení se skupinovým vodovodem Hamr by se pak možnost napojení naskytla i měštům Suchodol na Lužnici a České Velenice.

Stavební náklady mají dosáhnout 150 milionů korun. Po všech přípravných fázích by stavební práce měly začít v červnu 2013 a skončit v září 2014.

Díky vodárenskému svazu se Slaník konečně dočkal kvalitní vody

Obec Slaník leží na dohled Strakonice, ale léta měla problémy s kvalitou pitné vody. Ta, kterou místní odbírali z obecních studní, byla plná dusičnanů a pro pitnou proto museli chodit k cisterně na návsi. Všechno vyřešilo až napojení obce na Vodárenskou soustavu jižní Čechy letos v srpnu.

Strakonice

Přípojku, včetně vodovodní šachty, z hlavního vodárenského řadu do toho obecního, která vyšla zhruba na milion korun, zaplatil Jihočeský vodárenský svaz, jehož členem Slaník je. Samotná obec, v níž žije na 150 lidí, hradila práce na svém zařízení. Ty jí přišly na 115 tisíc korun.

„Díky zástupcům svazu probíhala spolupráce na projektu skvěle. Od září 2009, kdy se spustila vlna jednání, vyřizovali veškerá povolení, pomohli i s výběrovým řízením a zadávací dokumentací. Otvírání obálek u nás proběhlo 6. červ-

na a už 21. června začaly stavební práce. Vodovod byl dokončen v červenci a od 4. srpna už k nám teče pitná voda.“, říká neuvolněná starostka Martina Spišská, která je učitelkou hudby. I díky zvládnutí letitého problému, který zdejším lidem znepříjemňoval život, usedla na starostenskou židli i po letošních podzimních volbách. A „voda“ ji neopustí. Ještě je totiž potřeba vyřešit 107 let staré vodovodní potrubí po obci. „Do této doby nebyly žádné závažné havárie ani opravy. Tak doufám, že tento stav vydrží ještě nějaký rok, protože finanční částka na výměnu je v řádu milionů, které naše malá obec nemá,“ uvedla Martina Spišská.

Výstavba vodárenské přípojky do obce Slaník byla rychlá. Začala v červnu a v srpnu už místním lidem tekla pitná voda z římovské přehrady v domácnostech.

Na kvalitní pitnou vodu se ve Slaníku těšil téměř každý. Ta z místních studní se nesmí pít po zásahu hygieniků už čtyři roky, ale místní říkají, že špatná byla už desítky let. To už ale napojením na vo-

dárenskou soustavu neplatí. Přitom dlouho se na zastupitelstvu debatovalo, jestli nejlépe vlastní cestou a investovat do svých vodárenských zdrojů. Takové řešení však nebralo konce a stále se prodražo-

valo. Teď už má obec jistotu, že nedostatek nebo kvalita vody nebudou limitovat její další rozvoj.

„V současné době se zpracovává územní plán obce. A je zřejmé, že dobrá voda je před-

pokladem pro novou zástavbu rodinných domků,“ poznamenává starostka.

Vodárenský svaz do obce dodává vodu za 13,23 korun za kubík. O finální spotřebitelské ceně ale rozhoduje obec na návrh svého provozovatele vodovodu. Za rok 2010 zde lidé platili za vodné 37,73 korun. Po několika jednáních s firmou ČEVAK se obci podařilo prosadit cenu vodného pro rok 2010 na 39,98 korun včetně DPH. První návrh činil 45,15 Kč včetně DPH.

Slaničtí přitom nejsou na Strakonicku jediní, kteří chtějí místo vody z vlastních studní tu z vodárenské soustavy. Na ní se hodlají napojit například také Osek a Radomyšl. „Důvody mají obce různé. Někde to je problematická kvalita lokálních zdrojů, jinde zase jejich kapacita, která často nestačí,“ říká Antonín Princ, ředitel Jihočeského vodárenského svazu.

Kardašova Řečice: svazová půjčka městu velmi pomohla

Staronový starosta Kardašovy Řečice Petr Nekut si do dalšího volebního období „nadělal“ pěkný dárek - modernizaci čistítky odpadních vod, protažení vodovodu do místní části Nirtovice a rekonstrukci městské kanalizační sítě. Všechno vyšlo na 50 milionů korun. Část z nich, 7 milionů, město v rámci více zdrojového financování, získalo i bezúročným úvěrem u Jihočeského vodárenského svazu z jeho Fondu podpory investic.

„Je to velmi dobrá věc. Nenáročná administrativní a hlavně zajímavá částka, rozložená do deseti let. Opravdu nám pomohla,“ říká Petr Nekut a potvrzuje tak, že fond představuje pro řadu malých sídel vítanou možnost, jak se snadno dostat k prostředkům potřebným na vybudování či opravu místní vodohospodářské infrastruktury. Vedle této půjčky město získalo na tyto investice ještě peníze na Ministerstvu zemědělství

Město Kardašova Řečice investovalo do modernizace čistítky odpadních vod (na snímku), prodloužení vodovodu do místní části Nirtovice a rekonstrukci kanalizační sítě na 50 milionů korun

a ve Státním fondu životního prostředí ČR.

Kardašovu Řečici tak v další volební „čtyřletce“ čekají už jen rozsahem menší vodohospodářské investice. „V některých místních částech zbývá dodělat kanalizace a čištění odpadních vod. Vzhledem k tomu, že jde o obce se sedmdesáti, osmdesáti obyvateli, počítáme s méně nákladným řešením jakým je třeba biologické čištění,“ uvedl řečický starosta.

Roudné řeší jak na odpadní vodu

Obec Roudné sousedí s katastrem Českých Budějovic, za „zády“ má Vidov (s bývalou) a Plav (se současnou) úpravou vody, stejně jako včelenský kopec s největším vodojemem v kraji. První otázka pro staronového starostu Gustava Hada se proto nabízí sama:

Člověk by řekl, že s vodou nebudete mít problémy, a ono to je skoro naopak. Záleží na tom s jakou. S pitnou, kterou bereme z vodárenské soustavy, problémy nejsou, ta patří svou kvalitou k nejlepším. Za to s tou odpadní se obec trápí už několik desítek let, a pokud jde o tu povodňovou z řeky Malše, tak s ní máme také neblahé zkušenosti. Zvláště v posledních patnácti, dvaceti letech. Kvůli ní proto řešíme protipovodňovou ochranu obce.

České Budějovice nyní zaháily práce na připojení své části Roudné na kanalizaci a tedy i městskou čistítku odpadních vod. „Svezete“ se s tím?

Ano, počítá se i s naší obcí. V plánech jsou dva připojovací body - pod Novým Roudným a u staré točny na hranici katastrů. Abychom své problémy vyřešili, musíme mít potřebné finance a to je u obcí naší velikosti a s tisícovkou obyvatel, problém. Není to ale jediná starost. Čeká nás ještě výměna zhruba 900 metrů vodovodního řadu z azbestocementových trub s končící životností.

Na investice a opravy šly ročně stamiliony

Investiční program Jihočeského vodárenského svazu vychází při obnově majetku z Plánu financování a realizace obnovy vodohospodářského majetku, který byl vytvořen podle vyhlášky k Zákonu o vodovodech a kanalizacích.

Svaz v posledních letech na investice a opravy vynakládá ročně na 110 milionů korun. „Dosavadní tempo oprav a rekonstrukce našeho majetku bylo nad předpoklady přijatého plánu. To umožňuje, abychom v nejbližších letech při vlastním provozování soustavy, tempo zvolnili tak, aby se nemusela podstatně zvyšovat cena vody předané. Pro rok 2011 je prioritou pořízení majetku, který je nezbytný k zajištění provozu soustavy,“ upozorňuje Vladimír Fürth, zástupce ředitele JVS pro provoz.

Mezi dokončené významné akce posledních let patří například zásobení Blatenska pitnou vodou (2003 - 2004), stavba rezervního přívodu z nádrže Římov na ÚV Plav (2003), zajištění standardů EU ve Vodárenské soustavě jižní Čechy (2005 až 2006) nebo rekonstrukce úpraveny vody v Prachaticích a Táboře (2005).

Nové vedení Slavonic čeká jednání o penězích z EU

Mezi města, která získala od Jihočeského vodárenského svazu bezúročnou půjčku na své vodohospodářské investice, patří i Slavonice. Těchto pět milionů korun tvoří podstatnou část desetiprocentního podílu města (celkem jde o 7,3 milionů korun), nezbytného pro získání evropské dotace. Ta má činit 62,4 milionů korun (85 procent celkových nákladů).

Slavonice

Město z těchto zdrojů, do nichž je třeba ještě započítat dotaci českého státu prostřednictvím jeho SFŽP ve výši 3,6 milionů Kč, hodlá zaplatit modernizaci čistítky odpadní vod a stavbu a rekonstrukci části kanalizace. „Smlouvy jsou podepsané, práce začaly, ale přístup k dotaci, která je již pro tuto stavbu alokována, je blokováno posouzením provozovatelské smlouvy, aby vyhovovala požadavkům EU a SFŽP. Přitom dodatek je na fondu předložen k posouzení už několik měsíců, ale město konečně stanovisko dosud neobdrželo.

„Uvolnění těchto financí je pro nás klíčové. Naše zdroje na financování nestačí. Jsou to dva naše roční rozpočty a bez dotace Evropské unie bychom se do tak nákladného projektu nemohli sami pustit,“ říká nový starosta Josef Urban. Ten tak hned po nástupu do čela městského úřadu řeší nezáviděníhodný úkol. „Jas-

něji snad bude v polovině prosince. Musím věřit, že jednání pro nás dopadne příznivě, protože jinak by nás čekala spousta komplikací, případně zastavení stavby, na níž už práce v červenci začaly,“ dodává.

Podle starosty Urbana centralizace čistítky odpadní vod a stavbu celku přináší obcím další milionové výdaje, zatímco na druhé straně se musí řešit neuznatelné náklady v tisících korun. Takový způsob realizace a stále vyšší požadavky bruselských úředníků při administraci projektu proto pokládá za největší překážku. Naprostým protipólem je pak jednoduché vyřizování svazové, bezúročné půjčky. Slavonická mechanicko-biologická čistítky je už stará 35 let a plánovaná modernizace jí má podstatně intenzifikovat na kapacitu 2500 ekvivalentních obyvatel a vytvořit předpoklad k napojení dalších 65 EO. Navíc se zde mělo odstranit za rok ještě znečištění 9,3 tun CHSK-Cr a 2,35 tuny NL.

Smlouvy jsou podepsané, práce v červenci začaly, ale přístup k dotaci 62 milionů korun, která je již pro tuto stavbu alokována, se Slavonicím zkomplikoval. Blokuje ho provozovatelská smlouva, která musí vyhovovat požadavkům EU a SFŽP. Přitom uvolnění těchto milionů je pro město, ležící u hranice s Rakouskem, klíčové.

V rámci této akce se zároveň počítá s výstavbou 1,18 kilometrů nové kanalizace a dalších 780 metrů se má rekonstruovat. „Město leží v dolíku a všechna voda k nám z okolních kopců nateče. Nový hlavní kanalizační řad by měl přispět k odvedení těchto dešťových přívalových

vod,“ vysvětluje Josef Urban. Ten stále věří, že investice za celkových 73,4 milionů korun skončí podle plánu v závěru roku 2012. To by totiž znamenalo, že všechny administrativní překážky padly a Slavonice se k alokovaným evropským penězům dostaly.